

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň Mgr. Kateřiny Bednařikové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **P. M.**, zastoupeného JUDr. Milenou Novákovou, advokátkou, se sídlem Český Krumlov, Rooseveltova 37, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6084/16/5300-21442-700225,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 2. 2016, č. j. 6084/16/5300-21442-700225 (dále jen „napadené rozhodnutí“), vydaným podle § 116 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), žalovaný změnil dodatečný platební výměr Finančního úřadu pro Jihočeský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 1. 10. 2014, č. j. 1814914/14/2205-24801-306457, tak, že se podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z přidané

hodnoty“) a podle § 147 a § 143 daňového řádu žalobci doměřuje daň z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2012 ve výši 431 374 Kč (původně bylo doměřeno 571 312 Kč) a současně vznikla žalobci povinnost uhradit penále ve výši 86 274 Kč (původně ve výši 114 262 Kč).

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včasnou žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Žalobce v žalobě namítá, že se žalovaný dopustil nesprávného právního posouzení věci. Žalobce uvádí, že žalovaný v rámci odvolacího řízení oproti názoru správce daně „*zcela změnil právní posouzení zjištění, které se odrazilo zejména u dodanění daně z příjmů fyzických osob, avšak i u doměření DPH je tímto také argumentováno, i když to na DPH nemá žádný vliv*“. Žalobce nesouhlasí s právními závěry žalovaného vyjádřenými v napadeném rozhodnutí, avšak současně nesouhlasí ani se závěry správce daně, které uvedl ve zprávě o daňové kontrole.

Žalobce v žalobě shrnuje, že společně s manželkou zakoupil v roce 2007 nemovitost v Českém Krumlově za účelem její rekonstrukce na penzion Prelát. V letech 2008 a 2009 byla provedena hrubá stavba penzionu v hodnotě téměř 4 miliony Kč. Z důvodu vypsání dotačních titulů pro cestovní ruch, které mohly být čerpány i na výstavbu penzionu ovšem pouze právnickou osobou, uzavřeli manželé dne 19. 2. 2008 smlouvu o nájmu rozestavěné nemovitosti, kterou pronajali společnosti DOMI JH, s. r. o. za účelem dostavby penzionu za pomoci čerpané dotace a za účelem jeho následného provozu. Uvedená společnost funguje od roku 2001, provozuje hostinskou činnost a jedním ze společníků byl žalobce. Nájemní smlouva byla v souladu s podmínkami pro čerpání dotace a manželé M. uvedenou variantu zvolili jen z toho důvodu, že nebylo možné čerpat dotaci fyzickou osobou. Společnost DOMI JH, s. r. o. dotaci obdržela, penzion dostavěla a na základě další nájemní smlouvy ze dne 25. 5. 2009 penzion provozuje až do 30. 6. 2021. Uvedená společnost vybrala v souladu s podmínkami dotace ve výběrovém řízení společnost NEST.HB, spol. s r. o. jakožto dodavatele stavby rekonstrukce penzionu. Smlouva o dílo byla uzavřena dne 29. 10. 2009 za pevnou cenu 10 350 000 Kč bez DPH. V souladu s dotačními podmínkami byla rekonstrukce prováděna za pomoci subdodavatelů.

Společnost NEST.HB, s. r. o. uzavřela dne 29. 10. 2009 subdodavatelskou smlouvu o provedení díla – rekonstrukce penzionu – se žalobcem jakožto zhotovitelem díla s tím, že dílo provede v době od 15. 12. 2009 do 31. 3. 2011 za pevnou cenu 10 000 000 Kč bez DPH. Žalobce pro splnění smlouvy o dílo uzavřel dne 18. 12. 2009 rámcovou smlouvu o dílo s M. S. a dalšími subdodavateli na konkrétní subdodávky. Žalobce dílo řádně provedl a předal jej společnosti NEST.HB, spol. s r. o., která byla zhotovitelem vůči společnosti DOMI JH, s. r. o. Společnost DOMI JH, s. r. o. byla skutečným investorem, která byla oprávněna provést rekonstrukci a tu také odepisovat. Manželé M. ze svých prostředků rekonstrukci nehradili. Společnost NEST.HB, spol. s r. o. rekonstrukci penzionu společnosti DOMI JH, s. r. o. fakturovala částkou 12 420 000 Kč včetně DPH a tuto fakturu zahrnula do výnosů a DPH řádně odvedla.

Správce daně označil vztahy mezi subjekty účastnicími se výstavby penzionu jako zjevně uměle vytvořený řetězec, který nemá racionální vysvětlení. S tím se žalobce neztotožňuje. Obchodní vztahy jsou legální a v daném případě vyvolané i podmínkami pro poskytnutí dotačních prostředků. Realizace stavby prostřednictvím subdodavatelů je zcela obvyklá. Všechny deklarované práce podle faktur proběhly, a to v reálné výši odpovídající

hodnotě provedených prací. O tom svědčí důkazní prostředky, které žalobce předkládal, avšak správce daně je odmítl provést nebo hodnotit nebo je hodnotil zcela neobjektivně a zaujatě. V podaném odvolání se žalobce opětovně domáhal, aby byly jím navržené důkazy provedeny, neboť prokazují řádné provedení díla a řádné účtování mezi zapojenými subjekty.

Žalobce poukazuje na některé nepřesnosti, kterých se žalovaný dopustil při hodnocení skutkového stavu na str. 3 napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvádí chybné datum uzavření smlouvy mezi společnostmi NEST.HB, spol. s r. o. a žalobcem (dne 12. 11. 2010 byl uzavírán pouze dodatek ke smlouvě, který byl začleněn do smlouvy původní pro srozumitelnost). Rámcovou smlouvu se subdodavatelem S. uzavřel žalobce dne 18. 12. 2009, není tudíž pravdou, že by žalobce prováděl po dobu několika měsíců v roce 2010 stavbu sám.

Správce daně i žalovaný vynechali z hodnocení skutkového zjištění řadu podstatných důkazů, neboť jim jejich obsah nekořespondoval s teorií o uměle vytvořeném řetězci dodavatelů stavebních prací.

Žalovaný např. vůbec nereagoval na námitku žalobce vztahující se k plnění vymezenému plošnými jednotkami (omítky, malby), u nichž správce daně zjistil rozdíly v m². K tomu žalobce doložil důkazy, a sice výslech pana S., znalecký posudek Ing. H., který hodnotí cenu a rozsah stavebních prací jako adekvátní, výslech stavebního dozoru pana K. a provedení místního šetření.

Pokud jde o svědeckou výpověď pana S., tak ta byla podle žalobce správcem daně hrubě zkreslena. Žalobce navrhl, aby byl při jednání u soudu porovnán obsah svědecké výpovědi pana S. a pana K. se závěry správce daně, které z nich vyvodil ve zprávě o daňové kontrole. Žalobce tvrdí, že obsah svědecké výpovědi pana S. kořesponduje s předloženými účetními doklady i se svědeckou výpovědí J. K., stavebního dozoru. Svědek K. se pravidelně na stavbě účastnil kontrolních dnů, vše bylo zaznamenáno ve stavebním deníku, prováděl kontrolu a přebíral práce od subdodavatelů. Svědek K. potvrdil, že se subdodavatelské subjekty na stavbě podílely, přičemž uvedl i to, které práce prováděl pan S. Svědek K. vysvětlil objemy prací u maleb, vyjádřil se i k pracím ve dnech, o kterých správce daně tvrdí, že podle internetu nebylo vhodné počasí ke stavbě. Svědek K. se nedokázal vyjádřit pouze k fakturaci prací, neboť to nebylo předmětem jeho činnosti. Výpověď svědka K. opět správce daně hodnotil zcela v rozporu s jejím obsahem. Z výpovědi vytrhával věty, které její obsah zásadně zkreslují, vypustil části výpovědi apod. Na základě takto deformovaného obsahu nebyla výpověď svědka K. osvědčena jako důkaz. Žalobce požadoval opakované vyslechnutí svědků K. a S. To však správce daně i žalovaný odmítli. Žalovaný naopak překvapivě vychází z výpovědi svědka K., když na str. 17 napadeného rozhodnutí uznal fakturaci ostatních subdodavatelů (vyjma pana S.) a na základě toho změnil dodatečný platební výměr. Ve vztahu k subdodavateli S. je výpověď svědka K. žalovaným vyhodnocena jako nevěrohodná.

Žalobce nechal za účelem prokázání prací fakturovaných panem S. a jejich ocenění zpracovat znalecký posudek Ing. H. Správce daně tento důkazní prostředek neosvědčil jako důkaz, neboť jej označil za vadný. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2015, č. j. 10 Afs 24/2014 – 119, publ. pod č. 3273/2015 Sb. NSS (citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

Pokud jde o nesmyslný závěr správce daně o výměře vydlážděné plochy parkoviště (420 m²), tak žalobce k odvolání předložil přílohou „Zaměření parkoviště penzionu“

a zároveň navrhl provedení místního šetření, na němž by byl prokázán druh a rozsah provedených prací. Žalobce nechal provést zaměření parkoviště autorizovaným technikem pro pozemní stavby, který osvědčil naměřenou plochu 434,2 m², přičemž parkoviště je ve sklonu 13 %, což má značný vliv na množství spotřebovaného materiálu. Tyto skutečnosti správce daně nezohlednil, přestože provedl místní šetření. Ze svého neodborného výpočtu správce daně vyvodil závěry, které neodpovídají skutečnosti ani předloženým důkazním prostředkům.

Žalobce v odvolání navrhl, aby byly provedeny důkazy (správcem daně bezdůvodně odmítnuté nebo nově navržené), a sice výsledkem soudního znalce Ing. H. za účelem objasnění jeho postupu při zpracování posudku, výsledkem pana Mgr. R. N., zástupce společnosti NEST.HB, spol. s r. o. k objasnění okolností výstavby penzionu, výsledkem K. M. jakožto dodavatele zemních prací a dalších prací, které prováděl společně s panem S. Žádný z těchto důkazů žalovaný neprovedl. Žalobce proto navrhl, aby krajský soud na jednání provedl důkaz výsledkem soudního znalce Ing. H. (objasnění postupu při provádění posudku) a zástupce společnosti NEST.HB, spol. s r. o. (objasnění okolností výstavby penzionu, smluvních vztahů a identifikace jednotlivých dodávek prací různými dodavateli).

Pokud jde o změnu právního názoru žalovaného, a sice že jde o daňový podvod na DPH, o kterém měl žalobce vědět, tak žalovaný byl s tímto názorem žalovaného seznámen. Žalobce k tomu podal vyjádření, ve kterém navrhl provedení řady důkazů k vyvrácení závěrů žalovaného. Těmito důkazními návrhy však žalobce nevyhověl. Žalobce se teprve v průběhu daňového řízení dozvěděl, že pan S. příjmy, které od žalobce obdržel, nezahrnul do svého daňového přiznání a DPH z nich neodvedl. Žalobce žalovanému předložil rozsudek Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10. 6. 2015, č. j. 1 T 57/2015 – 1027, z něhož vyplývá, že orgány činné v trestním řízení prokázaly provedení prací panem S. na penzionu Prelát. Z rozsudku vyplývá, že pan S. byl odsouzen za trestný čin zkrácení daně, jsou v něm podrobně popsány faktury, které vystavil pan S. za konkrétní práce na penzionu Prelát včetně popsaného rozsahu provedených prací. Uvedený rozsudek však žalovaný zcela ignoroval, přičemž se zcela jednoznačně jedná o důkaz ve prospěch žalobce.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí citoval obecnou teorii o podvodu na DPH, kterou se na str. 14 a násl. snažil aplikovat na zjištění správce daně ve věci žalobce. Žalovaný však opomněl právní postavení jednotlivých subjektů, předmět jejich dodávky, jejich chování při plnění daňových povinností, řádnost obchodních vztahů, které byly mezi nimi prokazatelně uzavřeny. Na místo provedení a hodnocení předložených důkazů byla zkonstruována teorie o uměle vytvořeném řetězci za účelem podvodu na dani z přidané hodnoty.

Žalobce opětovně podrobně popisuje jednotlivé subjekty a jejich kroky při smluvní kontraktaci v rámci rekonstrukce penzionu Prelát. Žalobce je přesvědčen, že se nejednalo o žádný uměle vytvořený řetězec za účelem krácení daně z přidané hodnoty. Žalobce trvá na tom, že na daňovém podvodu zainteresován nebyl, jinak by byl trestně stíhán tak jako M. S. Žalobce uvádí, že pan S. jednal pouze za sebe, když neodvedl daně z příjmu, který za odvedenou práci od žalobce obdržel. O tom neměl žádný subjekt v řetězci žádné povědomí. Žalobce zdůraznil, že za splnění zakázky pro společnost NEST.HB, spol. s r. o. od ní dostal cenu díla ve výši 10 milionů Kč bez DPH, kterou řádně zdanil a DPH odvedl státu. Jediný subjekt, který neplnil své daňové povinnosti, byl pan S.

Žalobce uvádí, že nelze v žádném případě dospět k závěru, že je u něj prokázána existence daňového podvodu, existence objektivních okolností a že došlo k porušení vědomostního testu. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný nepostavil najisto, v jakých

skutkových okolnostech daňový podvod spočíval. Skutečnost, že jedním ze subdodavatelů byl subjekt, který si neplnil daňové povinnosti, není automaticky důkazem, že žalobce o daňovém podvodu věděl. Žalobce je toho názoru, že žalovaný neshromáždil takové objektivní okolnosti, které spolehlivě a jednoznačně prokazují skutečnost, že žalobce o podvodu na DPH věděl či minimálně vědět mohl (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 Afs 58/2013 - 34). Žalovaný trestnou činnost jednoho ze subdodavatelů vztáhl bez důkazů na žalobce. Žalovaný vůbec nezohlednil, že žalobce převzaté dílo dále prodal, obdržel za něj cenu díla, kterou řádně zdanil a odvedl DPH.

Pokud jde o vědomostní test tak žalobce uvádí, že v činnosti pana S. nebyly žádné nestandardnosti. Jeho činnost byla žalobci zřejmá z referencí. Na zakázku nastoupil v požadovaném termínu, dílo v požadované kvalitě a rozsahu odvedl a dostal za něj řádně zaplacen. Nebyl dán žádný důvod, proč by měla být narušena dobrá víra žalobce, neboť se jednalo o běžnou subdodávku, která byla dodána. To ověřoval i správce daně při místním šetření.

Závěrem žalobce uvedl, že v průběhu daňové kontroly reagoval na výzvy správce daně a předkládal důkazní prostředky. Ty však byly ve zprávě o daňové kontrole hodnoceny neobjektivně a řada důkazů taktéž provedena nebyla. Žalobce se domáhal provedení důkazů v odvolacím řízení. Žalovaný to považoval za irelevantní návrh, neboť provedl radikální změnu právního hodnocení pochybení žalobce. Žalobce však tuto změnu právního hodnocení považuje za zcela neopodstatněnou. Z toho důvodu se dožaduje provedení nového řádného dokazování, při kterém budou objektivně hodnoceny předložené důkazy a budou provedeny důkazy opomenuté. Správce daně a žalovaný podle žalobce porušili § 5 odst. 1 a § 8 odst. 1 a 3 daňového řádu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že navrhuje její zamítnutí pro nedůvodnost. Žalovaný zcela setrval na svých závěrech vyjádřených v napadeném rozhodnutí. Polemika nad závěry správce daně je podle žalovaného nepřipadná, neboť tyto závěry byly do jisté míry překonány žalovaným změnou právního názoru, který byl vyjádřen a popsán v napadeném rozhodnutí. Správce daně vycházel ze zjištění, že žalobce prováděl deklarovanou ekonomickou činnost jako článek (resp. několik článků současně) uměle vytvořeného řetězce a že nelze mít za prokázané, že by došlo k reálnému uskutečnění předmětných zdanitelných plnění. Žalovaný následně právní hodnocení korigoval tak, že ve zjištěném skutkovém stavu lze spatřovat naplnění znaků podvodu na dani z přidané hodnoty, a to právě ve vztahu k deklarovaným plněním přijatých žalobcem od dodavatele S.

K uměle vytvořenému řetězci žalovaný uvedl, že bylo prokázáno, že se jedná o dodavatelský řetězec, přičemž je nesporné, že se jedná o neobvyklou situaci, která má za důsledek neopodstatněné daňové zvýhodnění. Žalobci se podle žalovaného nepodařilo vyvrátit zapojení do podvodných transakcí, jejichž důsledkem bylo neodvedení daně jedním z dodavatelů a současné uplatnění odpočtu daně z těchto deklarovaných plnění žalobcem.

Jestliže žalobce v žalobě namítá, že žalovaný nevypořádal všechny jeho odvolací námitky, tak tím žalovaný k tomu zdůraznil, že řada z odvolacích námitek byla překonána právě změnou právní kvalifikace případu. Žalovaný zdůraznil, že v napadeném rozhodnutí na rozdíl od správce daně nezpochybnil, že předmětné práce byly provedeny panem S., ovšem konstatoval, že tyto transakce byly zasaženy podvodem na dani z přidané hodnoty.

Pokud jde o zapojení žalobce do podvodu na dani z přidané hodnoty a posouzení toho, zda o existenci podvodu vědět mohl a měl, dospěl žalovaný k závěru, že si žalobce nepočínal dostatečně obezřetně při volbě obchodního partnera. Pan S. se opakovaně dopouštěl krácení daně (viz trestní rozsudek v jeho věci). Žalovaný setrval na názoru, že žalobce uplatňoval daňové odpočty zdanitelných plnění přijatých od pana S., přičemž ignoroval nestandardní okolnosti, za nichž k dodávkám stavebních prací docházelo. Žalovaný uzavřel, že žalobce vědět měl a mohl, že uvedená plnění jsou součástí podvodu na dani z přidané hodnoty.

Krajský soud měl k dispozici spisový materiál, který mu předložil žalovaný. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že část spisového materiálu již postoupil dříve krajskému soudu ke sp. zn. 10 Af 17/2016. Poté, co byla věc pod uvedenou sp. zn. skončena, si krajský soud připojil spisový materiál k této sp. zn. 51 Af 3/2016.

Z daňového spisu zjistil krajský soud pro nyní projednávanou věc následující podstatné skutečnosti: Daňová kontrola na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2012 byla u žalobce zahájena dne 17. 4. 2014 (protokol č. j. 896763/14/2205-05401-303437). Dne 12. 8. 2014 byl žalobce při jednání seznámen s výsledkem kontrolního zjištění (protokol č. j. 1682952/14/2205-05402-302658). Podáním ze dne 22. 8. 2014 se žalobce vyjádřil k výsledku kontrolního zjištění, přičemž doložil znalecký posudek č. 3799-202/14 zpracovaný Ing. H. ve věci nákladové ceny rozestavěného penzionu Prelát.

Správce daně zpracoval zprávu o daňové kontrole na dani z přidané hodnoty pod č. j. 1783436/14/2205-05401-303437, kterou se žalobcem projednal dne 23. 9. 2014 (protokol č. j. 1782478/14/2205-05402-302658). V této zprávě správce daně popsal zjevně uměle vytvořený řetězec, v jehož rámci byly poskytnuty služby, a konstatoval, že smysl nebo existence tohoto řetězce nemá racionální vysvětlení. Správce daně shrnul, že žalobce v rámci rekonstrukce penzionu vystupoval v několika pozicích. Jednak jako spoluvlastník penzionu, jednak jako nájemce této nemovitosti, neboť nemovitost byla v roce 2008 pronajata společností DOMI JH, s. r. o., přičemž žalobce byl v letech 2008 až 2011 jediným společníkem a jednatelem této společnosti. Tato společnost uzavřela v roce 2009 za účelem rekonstrukce penzionu smlouvu o dílo se společností NEST.HB, spol. s r. o., která následně uzavřela smlouvu o dílo se žalobcem jakožto zhotovitelem díla rekonstrukce penzionu. Žalobce následně práce na penzionu realizoval prostřednictvím svých subdodavatelů.

Dále bylo uvedeno, že subdodavatel S. nezahrnul daň z přidané hodnoty, vztahující se k fakturám vystaveným žalobci, do svých daňových přiznání. Správce daně faktury vystavené dodavatelem S. (v souhrnné výši se základem daně 2 143 370 Kč a DPH ve výši 428 621,60 Kč) nevyhodnotil jako důkaz prokazující přijetí zdanitelných plnění. Rozsah, předmět a cena údajných plnění, uvedených v těchto fakturách, byly podle správce daně odlišné od skutečně provedených prací, které ověřil ROP Jihozápad. Správce daně vyhodnotil, že pan S. deklarovaná plnění neuskutečnil, ale pouze vystavil doklady, na nichž uvedl daň z přidané hodnoty. Bylo uzavřeno, že žalobce neprokázal, že od pana S. skutečně přijal práce uvedené na daňových dokladech, tj. že je přijal v rozsahu, druhu a ceně, jak je na daňových dokladech uvedeno. Správce daně uzavřel, že žalobce předmětné nároky na odpočet daně v daňových přiznáních za zdaňovací období, ve kterých mělo údajně dojít k uskutečnění zdanitelných plnění, neopomněl uplatnit, protože mu nikdy nevznikly. Okolnosti jejich pozdějšího uplatnění působí podle správce daně stejně uměle jako řetězec, jehož prostřednictvím měla být plnění uskutečněna. Uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě faktur vystavených panem S. tak bylo podle správce daně neoprávněné.

Na základě výsledku daňové kontroly vydal správce daně dne 1. 10. 2014 dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2012, kterým žalobci doměřil daň ve výši 571 312 Kč a vyčíslil povinnost uhradit penále ve výši 114 262 Kč. Proti dodatečnému platebnímu výměru podal žalobce odvolání.

V rámci odvolacího řízení dospěl žalovaný k jinému právnímu hodnocení věci, proto sdělením (č. j. 26374/15/5300-21442-700225) s tímto odlišným právním názorem žalobce seznámil a vyzval jej k vyjádření v rámci odvolacího řízení (§ 115 odst. 2 daňového řádu). Žalobce se k věci vyjádřil podáním ze dne 28. 8. 2015, přičemž doložil řadu dokladů. Dne 29. 10. 2015 a dne 20. 11. 2015 žalobce doplnil své odvolání. Žalobce do spisu taktéž doložil rozsudek Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10. 6. 2015, kterým byl obžalovaný M. S. uznán vinným z pokračujícího zločinu zkrácení daně.

O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 24. 2. 2016 tak, že dodatečný platební výměr změnil tak, že žalobci doměřenou daň z přidané hodnoty snížil na částku 431 374 Kč a penále snížil na částku 86 274 Kč. V napadeném rozhodnutí bylo konstatováno, že žalovaný dospěl k odlišnému právnímu názoru na rozdíl od správce daně, a sice že předmětná plnění, která žalobce přijal od pana S., jsou dotčena podvodem na DPH. Učiněná zjištění podle žalovaného svědčí o tom, že z takto přijatých plnění žalobce uplatňoval odpočty daně, přestože o existenci tohoto podvodu věděl. Žalovaný uvedl, že žalobce v letech 2009 až 2011 prováděl výstavbu penzionu pro společnost NEST.HB, spol. s r. o., přičemž část stavebních prací nakupoval od pana S., který z deklarovaných plnění nepřiznal a neodvedl daň na výstupu. Uvedený stav nastal za neobvyklých obchodních podmínek, při nichž žalobce zejména setrval na pozici vyššího dodavatele stavebních prací, přestože k této činnosti neměl živnostenské oprávnění, stavební činnost dříve neprovozoval a nebyl odborníkem v této oblasti. Podle žalovaného je existence podvodu na DPH zřejmá. Žalovaný přitom zdůraznil, že předmětem posouzení žalobcovy vědomé účasti na podvodu na DPH se stalo jeho postavení bezprostředního odběratele stavebních prací od pana S. Zároveň však mají na posouzení věci vliv i související okolnosti, za nichž dodávky stavebních prací probíhaly. Žalovaný konstatoval, že je zcela neobvyklé, aby se majitelé či investoři staveb osobně angažovali jako dodavatelé stavebních prací v dodavatelském řetězci. Byla-li tato laická svépomoc navíc bezprostředně dotčena podvodem na DPH, setrval žalovaný na závěru o účelovém vytvoření dodavatelského řetězce a o žalobcově vědomé účasti v tomto řetězci zasaženém podvodem na DPH. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vyjádřil též k žalobcově argumentaci ohledně toho, že přijal standardní opatření, aby vyloučil svou účast na daňovém podvodu. Uvedenou argumentaci žalovaný nepřijal. Žalovaný naopak vyhodnotil, že žalobce přinejmenším nevěnoval náležitou pozornost personálnímu a materiálnímu zabezpečení prací ze strany jeho dodavatele pana S. (najíímání skupin pracovníků ze Slovenska vykazuje podle žalovaného všechny znaky tzv. práce na černo).

Žalovaný posoudil zjištěné okolnosti a provedené důkazy a dovodil, že jedním z důvodů, které žalobce vedly k sestavení dodavatelského řetězce, bylo i získání neoprávněného daňového zvýhodnění. Okolnosti, za nichž se žalobce účastnil na dodávkách stavebních prací společností DOMI JH, s. r. o., v níž byl v této době jediným společníkem a jednatelem, představují objektivní skutečnosti svědčící o žalobcově vědomé účasti na podvodném jednání. Žalobce přitom nepřijal všechna opatření, která po něm mohou být rozumně vyžadována k ověření, že plnění, které přijímá, jej nepovede k účasti na daňovém podvodu. Žalobce opatření nepřijal, když přinejmenším setrval v řetězci dodavatelských společností a uplatňoval odpočty DPH z přijatých plnění od dodavatele S., přičemž ignoroval nestandardní okolnosti, za nichž k dodávkám stavebních prací docházelo. Z toho žalovaný

uzavřel, že lze konstatovat, že žalobce vědět mohl a měl, že uvedená plnění jsou součástí podvodu na DPH. Žalovaný v této souvislosti konstatoval, že nezpochybňuje (na rozdíl od správce daně), že stavební práce byly dodány dodavatelem S. V tomto směru žalovaný označil navrhované opakování nebo doplňování dokazování za nadbytečné.

Dále žalovaný odůvodnil, proč došlo ke změně dodatečného platebního výměru a ke snížení doměřené daně o 139 938 Kč. Žalovaný uznal žalobci některé odpočty daně od jiných subdodavatelů, neboť provedení prací bylo potvrzeno svědkem K. a v těchto případech nic nenasvědčuje tomu, že žalobce uplatnil odpočty daně zneužívajícím způsobem.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „S. ř. s.“).

Krajský soud rozhodl ve věci při jednání dne 19. 7. 2017. Na jednání krajský soud neprovedl žalobcem navržené opakování a doplnění dokazování. Žalobce jednak navrhl přečtení svědeckých výpovědí pana S. a K., na nichž mělo být demonstrováno, jak je správce daně hrubě zkusil ve zprávě o daňové kontrole. Opakování dokazování žalobce navrhl za účelem toho, aby bylo prokázáno, že práce na rekonstrukci penzionu skutečně provedl pan S. Uvedená skutečnost však již nebyla v odvolacím řízení sporná, a proto krajský soud shledal opakování těchto důkazů za nadbytečné. Dále žalobce navrhl provedení výslechu soudního znalce Ing. H., zástupce společnosti NEST.HB, spol. s r. o. a pana K. Uvedeným důkazním návrhům krajský soud nevyhověl, neboť nebylo zapotřebí jakkoliv objasňovat okolnosti, ke kterým měl výslech těchto osob podle žalobce vést.

Žaloba není důvodná.

Žalobce předně namítl, že žalovaný „zcela změnil právní posouzení zjištění, které se odrazilo zejména u dodanění daně z příjmů fyzických osob, avšak i u doměřené DPH je tímto argumentováno, i když to na DPH nemá žádný vliv“. K uvedené námitce krajský soud uvádí, že není zcela zřejmé, kam uvedená námitka směřuje. V dané věci správce daně i žalovaný striktně odděleně posuzovaly daň z přidané hodnoty žalobce za zdaňovací období únor 2012. Změna právního názoru žalovaného v rámci daně z přidané hodnoty nikterak nesouvisí se závěry stran daňové kontroly ve věci daně z příjmů fyzických osob. Změna právního názoru žalovaného ve věci dodanění daně z příjmů fyzických osob není vůbec předmětem tohoto řízení a žalobce ani v žalobě blížeji nerozvádí, jak by se tato změna právního názoru měla dotýkat doměřené daně z přidané hodnoty. Žalovaný v napadeném rozhodnutí při hodnocení věci nevychází z rozhodnutí vydaných ve věci daně z příjmů fyzických osob a zcela autonomně hodnotí správnost uplatněných odpočtů na dani z přidané hodnoty.

Žalobce též uvádí, že nesouhlasí se závěry správce daně, které uvedl ve zprávě o daňové kontrole. Krajský soud odkazuje na pasáž tohoto rozsudku, v níž je shrnut obsah daňových spisů. Především z obsahu napadeného rozhodnutí lze konstatovat, že došlo k zásadní změně právního hodnocení věci. Pro soudní přezkum je tudíž především rozhodný obsah napadeného rozhodnutí. Jakkoliv obě rozhodnutí tvoří jeden celek, rozhodné je, jak věc v konečném důsledku po právní stránce hodnotil žalovaný. Žalovaný odpočty daně ve vztahu k ostatním subdodavatelům žalobce uznal. Odpočty daně, které žalobce uplatnil v souvislosti se zdanitelným plněním přijatým od subdodavatele S., sice žalovaným uznány nebyly, ovšem

po skutkové stránce k těmto plněním není třeba opakovat nebo doplňovat dokazování v řízení před soudem, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že akceptoval tvrzení žalobce, že práce byly dodavatelem S. dodány. Z uvedeného důvodu krajský soud na jednání nečetl výsledky pana S. a pana K. a nekonfrontoval jejich obsah s tím, jak je hodnotil správce daně, neboť žalovaný vyhodnotil, že dodavatel S. zdanitelné plnění žalobci poskytl a že ten jej přijal. Důkazy, které žalobce navrhoval provést v soudním řízení, měly prokázat, že došlo k uskutečnění zdanitelného plnění dodavatelem S. a že žalobce jej od něj přijal, a to v rozsahu, druhu a ceně, jak je uvedeno na daňových dokladech. Uvedené skutečnosti však již nejsou po vydání napadeného rozhodnutí sporné, neboť žalovaný je všechny akceptoval.

Žalobce v žalobě poukázal na některé nepřesnosti, kterých se žalovaný dopustil při rekapitulaci skutkového stavu věci (chybná data uzavření některých smluv). Krajský soud zhodnotil, že drobná pochybení pro rekapitulaci skutkového stavu nemají vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, a to obzvláště za situace není-li nadále uskutečnění zdanitelného plnění dodavatelem S. v daňovém řízení rozporováno. Krajský soud v napadeném rozhodnutí nedohledal, že by žalovaný tvrdil, že žalobce prováděl po dobu několika měsíců v roce 2010 stavbu sám, než si sjednal dodávky od dodavatele S. Chybné uvedení data uzavření rámcové smlouvy mezi žalobcem a dodavatelem S. nemá na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv.

Žalobce namítl, že daňové orgány vynechaly z hodnocení skutkového stavu řadu podstatných důkazů, neboť jejich obsah nekorespondoval s teorií o uměle vytvořeném řetězci dodavatelů. Uvedenou námitku nemohl krajský soud přezkoumat, neboť žalobce neuvedl, které konkrétní důkazy měly být daňovými orgány k jeho újmě vyraženy při hodnocení skutkového stavu věci.

Žalobce vytkl žalovanému, že nereagoval na jeho námitku ohledně poskytnutí zdanitelného plnění dodavatelem S., co se týče jeho vymezení plošnými jednotkami (omítky, malby). Krajský soud konstatuje, že na uvedenou námitku nebyl žalovaný povinen reagovat a provádět k ní dokazování (výsledkem pana S., K., znaleckým posudkem a místním šetřením), neboť žalovaný bezvýhradně akceptoval, že předmětné práce skutečně dodal dodavatel S. tak, jak bylo vymezeno v daňových dokladech. Žalobci nebyl uznán odpočet DPH pouze z toho důvodu, že bylo shledáno jeho vědomé zapojení do řetězce, v němž došlo k podvodu na DPH.

Žalobce dále namítal, že výpovědi svědků S. a K. byly správcem daně hrubě zkresleny a hodnoceny zcela v rozporu s jejich obsahem. Skutečnost, jak byly tyto výpovědi hodnoceny správcem daně ve zprávě o daňové kontrole, není již rozhodná. Podstatné je, jak s uvedenými důkazy naložil žalovaný a jak je zakomponoval do vlastního právního hodnocení věci. Žalovaný akceptoval to, že dodavatel S. provedl práce v rozsahu, předmětu a ceně, jak byly vymezeny na daňových dokladech. Z uvedeného hlediska je tudíž nepodstatné, jak svědeckou výpověď hodnotil správce daně, který vycházel z toho, že nebylo prokázáno, že bylo zdanitelné plnění poskytnuto tak, jak bylo na předmětných daňových dokladech deklarováno. Krajský soud při hodnocení skutkového stavu byl povinen vycházet z toho, jak věc posoudil žalovaný, a sice že plnění poskytnuté dodavatelem S. již není sporné.

Pokud jde o výpověď svědka K., tak tu žalovaný akceptoval jako důkaz, neboť z ní vycházel a dovodil z ní, že bylo prokázáno, že došlo k uskutečnění zdanitelného plnění ostatními subdodavateli žalobce. Krajský soud doplňuje, že není pravdivé tvrzení žalobce uvedené v žalobě, že žalovaný ve vztahu k pracím dodaným dodavatelem S. hodnotil

výpověď svědka K. jako nevěrohodnou. Žalovaný práce provedené subdodavatelem S. akceptoval a jediný důvod, proč žalobci neuznal odpočet daně z těchto zdanitelných plnění, byla skutečnost, že došlo k vědomé účasti žalobce v řetězci zasaženém podvodem na DPH. Při hodnocení této právní otázky pak výpověď svědka K. po skutkové stránce nemohla hrát žádnou roli. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl, že by výpověď svědka K. považoval ve vztahu k plnění poskytnutému dodavatelem S. za nevěrohodnou.

Námítka, že správce daně neosvědčil znalecký posudek za účelem prokázání prací poskytnutých dodavatelem S. jako důkaz, je pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí nerozhodná. Jak již bylo uvedeno, žalovaný provedení fakturovaných prací dodavatelem S. bez dalšího uznal, a proto nebylo nutné v tomto směru provádět důkaz znaleckým posudkem či jakkoliv doplňovat dokazování, a to ani v řízení před krajským soudem. Stejně tak je pro posouzení věci krajským soudem nerozhodná námitka žalobce, týkající se výměry vydlážděné plochy parkoviště a způsobu, jakým správce daně tuto skutečnost hodnotil. Žalovaný akceptoval provedení prací dodavatelem S. v rozsahu podle předložených daňových dokladů, tzn. že otázka výměry vydlážděné plochy parkoviště již není nikterak sporná.

Žalobce namítá, že žalovaný neprovedl v odvolacím řízení ani jeden z jím navržených důkazů. Žalovaný tak neučinil s ohledem na to, že provedení prací dodavatelem S. přestalo být v odvolacím řízení sporné. Žalovaný provedení těchto prací přesně podle předložených daňových dokladů akceptoval. Krajský soud se ztotožňuje s jeho závěrem o tom, že jakékoliv dokazování v tomto směru ztratilo relevanci.

Z obdobných důvodů krajský soud zamítl návrh na provedení dokazování před soudem. Výslech znalce Ing. H. krajský soud neprovedl, neboť objasnění postupu zpracování znaleckého posudku, který se týkal prací poskytnutých dodavatelem S., se s ohledem na shora uvedené jeví jako nepodstatné. Stejně tak krajský soud neprovedl důkaz výslechem zástupce společnosti NEST.HB, spol. s r. o., neboť jednotlivé dodávky prací různými subdodavateli nebyly v odvolacím řízení nadále sporné a s ohledem na obsah správního spisu měl krajský soud za dostatečně objasněné okolnosti výstavby penzionu a taktéž jednotlivé smluvní vztahy v této souvislosti uzavřené.

Žalobce nesouhlasí s tím, jak daňové orgány hodnotily vytvořený dodavatelský řetězec. Podle žalobce byly obchodní vztahy zcela legální a byly odůvodněny stanovenými podmínkami pro poskytnutí dotace. Realizace stavby prostřednictvím subdodavatelů je podle žalobce zcela obvyklá. Krajský soud odkazuje na zprávu o daňové kontrole, v níž správce daně podrobně popsal vzniklý řetězec, který označil za uměle vytvořený bez jakéhokoliv racionálního vysvětlení. Krajský soud uvádí, že řetězec obdobně popisuje žalobce ve své žalobě. Pokud došlo k pochybení správce daně při uvedení některých dat uzavření smluv, tak to není skutečnost, která by měla zásadní vliv na jeho hodnocení toho, že řetězec byl vytvořen účelově. Krajský soud na tomto místě nehodlá opakovaně podrobně popisovat vytvořený řetězec, a proto pouze shrne zásadní momenty rozhodné pro posouzení věci.

Žalobce a jeho manželka byli vlastníky nemovitosti, kterou pronajali společnosti DOMI JH, s. r. o. Žalobce byl v této době jediným společníkem a jednatelem této společnosti. Podle tvrzení žalobce se tak stalo za účelem získání dotace na rekonstrukci nemovitosti na penzion. Následně došlo k rekonstrukci penzionu, přičemž společnost DOMI JH, s. r. o. (právníká osoba ovládaná žalobcem) zadala tuto zakázku společnosti NEST.HB, spol. s r. o. Tato společnost v tentýž den zadala provedení zakázky přímo žalobci jakožto fyzické osobě, který si následně na práce najal několik subdodavatelů. Krajský soud se ztotožňuje

s daňovými orgány v hodnocení tohoto řetězce jako uměle vytvořeného, který neměl žádné racionální vysvětlení a zároveň vykazoval znaky neobvyklosti. Žalobce vytvořil strukturu, v jejímž důsledku fakticky prováděl rekonstrukci penzionu sám, přičemž formálně navenek to vypadalo, že zakázku zadala společnost, které penzion pronajal, a že tato společnost zakázku prováděla prostřednictvím stavební firmy. Žalobce se však následně přímo se stavební firmou dohodl a stal se jejím hlavním dodavatelem celé zakázky a sám si najímal subdodavatele. Jeden ze subdodavatelů následně za provedené práce vystavil žalobci faktury, z nichž neodvedl státu DPH. Jednotlivé kroky celé transakce skutečně nelze nijak racionálně vysvětlit. Žalobce přitom vystupoval v pozici vyššího dodavatele stavebních prací, přestože na tuto činnost neměl živnostenské oprávnění, stavební činnost neprovozoval a nebyl odborníkem v této oblasti. Uvedené okolnosti představují podle názoru krajského soudu dostatečné objektivní skutečnosti, svědčící o žalobcově vědomé účasti na podvodném jednání. Je evidentní, že žalobce v rámci vytvořeného řetězce vstoupil do stavebního odvětví, v němž měl zastávat pozici vyššího dodavatele celé zakázky rekonstrukce penzionu, ačkoliv pro danou činnost neměl živnostenské oprávnění, nebyl odborníkem a stavební činnost doposud neprovozoval. Ač žalobce uzavřel rámcovou smlouvu o dílo se subdodavatelem S., rezignoval na náležitou pozornost personálnímu a materiálnímu zabezpečení prací ze strany tohoto dodavatele. Práce tak pod vedením dodavatele S. prováděly skupiny pracovníků ze Slovenska, což mohlo nasvědčovat závěru o tom, že šlo o pracovníky tzv. na černo. Žalobce nikterak nedoložil své tvrzení o tom, že si na pana S. dělal reference na jiných stavbách. Z výpovědi pana S. bylo zjištěno, že peníze mu žalobce vyplácel vždy v hotovosti, přičemž se jednalo i o vyšší částky např. přesahující čtvrt milionu Kč. Jakkoliv nelze konstatovat, že by uzavřené obchodní vztahy byly mezi jejich účastníky nelegální, zavdávaly důvodné pochybnosti o jejich racionalitě a nezbytnosti za účelem provedení stavebního záměru.

Žalovaný se vypořádal s tvrzením žalobce o tom, že se zapojil do řetězce na pozici vyššího dodavatele z důvodu, že chtěl dohlížet na co nejlepší provedení díla. Žalovaný vyhodnotil, že uvedený zájem vlastníka či investora rekonstruovaného objektu je zcela oprávněný a obvyklý, ovšem zcela neobvyklé je, aby se sám vlastník či investor objektu osobně angažoval za účelem prosazení tohoto zájmu jako dodavatel stavebních prací v dodavatelském řetězci, obzvláště neměl-li živnostenské oprávnění na stavební práce a ani se stavebnictvím nezabýval. Krajský soud se s uvedeným zcela ztotožňuje a doplňuje, že je jistě obvyklé provádět stavební práce prostřednictvím subdodavatelů, ovšem už je poměrně neobvyklé, aby jeden subjekt vystupoval v pozici vlastníka a pronajímatele penzionu, prostřednictvím ovládané právnické osoby v pozici investora rekonstruovaného penzionu a dále ob jeden mezičlánek v pozici vyššího dodavatele celé zakázky na rekonstrukci penzionu, který si již zcela podle své úvahy volil další subdodavatele (mj. pana S.). Jakkoliv lze pochopit zapojení společnosti DOMI JH, s. r. o. z důvodů dotačních, a dále zapojení společnosti NEST.HB, spol. s r. o. jakožto stavební firmy k provedení zakázky rekonstrukce penzionu, již nelze nikterak racionálně zdůvodnit opětovné zapojení žalobce do řetězce na pozici vyššího dodavatele díla. Žalobce v podstatě celý řetězec vytvořil, a proto lze důvodně usuzovat, že byl vědomě účasten na řetězci zasaženém podvodem na dani z přidané hodnoty. Odpočty daně z přidané hodnoty na základě faktur vystavených dodavatelem S. v letech 2010 a 2011 žalobce následně uplatnil až ve zdaňovacím období února 2012. I tento krok se jeví jako poměrně nestandardní, neboť běžné je uplatňovat daňové odpočty v časové souvislosti s vystavenými fakturami a uskutečněným zdanitelným plněním.

V daném případě byla prokázána existence daňového podvodu, který spočíval v tom, že subdodavatel S. neodvedl daně z příjmu, který získal za provedené práce při rekonstrukci

penzionu. Jak krajský soud popsal shora, žalovaný též snesl objektivní zjištění svědčící o tom, že žalobce, kterému bylo dodáno plnění panem S., věděl nebo vědět mohl, že se přijetím tohoto plnění účastní daňového podvodu. Krajský soud je přesvědčen, že na základě objektivně zjištěných skutečností daňovými orgány přešlo na žalobce důkazní břemeno v tom, aby prokázal, že přijal taková opatření a kontrolní mechanismy, aby vyloučil svou účast na daňovém podvodu. Nic takového však žalobce v daňovém řízení neprokázal.

Ani v soudním řízení žalobce nenabídl žádnou relevantní obranu, která by byla s to prokázat, že o daňovém podvodu nevěděl. Námitka spočívající v tom, že kdyby byl žalobce zainteresován na daňovém podvodu, tak by byl trestně stíhán stejně jako pan S., je zavádějící, neboť nic neprokazuje o tom, že žalobce nevěděl, že obchodní transakce je zasažena podvodem na dani. Tvzení, že žádný subjekt v řetězci neměl povědomí o tom, že pan S. neodvedl daň, nemůže mít vliv na posouzení věci, neboť taková námitka je naprosto obecná a ničím nepodložená. Pokud jde o trestní rozsudek ve věci pana S., tak ten je založen v daňovém spise. Ačkoliv je pravdou, že žalovaný se tímto rozsudkem v napadeném rozhodnutí výslovně nezabýval a nijak jej nehodnotil, nelze konstatovat, že by v důsledku toho zatížil své rozhodnutí nezákonností. Žalobce totiž v žalobě tvrdí, že z uvedeného rozsudku je prokázáno, že stavební práce na penzionu provedl pan S. (viz faktury popsání ve výrokové části trestního rozsudku). Ovšem jak již bylo opakovaně konstatováno, tuto skutečnost žalovaný akceptoval a nikterak nadále nečinil sporným, že práce byly skutečně provedeny panem S., a to v rozsahu, předmětu a ceně podle vystavených daňových dokladů. Žalovaný tudíž v napadeném rozhodnutí vzal tuto skutečnost za prokázanou, a je proto dále nerozhodné, jestli se výslovně zabýval zmíněným trestním rozsudkem. Žalovaný dospěl přesně k tomu závěru, který žalobce v žalobě namítá, a sice že práce byly provedeny panem S.

Pokud jde o vědomostní test, tak žalobce namítal, že v činnosti pana S. se neobjevovaly žádné nestandardnosti, že práce v termínu provedl, předal a obdržel za ně cenu díla. Dobrá víra žalobce nebyla narušena, neboť se jednalo o běžnou subdodávku. Žalobce odkazuje na reference, z nichž mu byla známa činnost pana S. Žalobce však své tvrzení o zjišťování referencí nikterak nepodložil, a to v řízení daňovém ani v řízení soudním. Uvedená tvrzení žalobce jsou vznesena obecně, a proto nejsou s to vyvrátit závěry žalovaného o tom, že žalobce nepřijal rozumná opatření, aby zabránil své účasti na daňovém podvodu. To, že pan S. zakázku v termínu a podle dohody provedl, žalovaný nikterak nezpochybňoval. Při spolupráci žalobce s panem S. však byly zjištěny nestandardnosti, které vyplynuly přímo z jeho výsledku podaného před správcem daně, a sice:

- částky za jednotlivé faktury byly žalobcem vždy vypláceny v hotovosti (a to i v částkách převyšujících čtvrt milionu Kč),
- pan S. prováděl práce za pomoci různých pracovníků, kteří nebyli u něj v pracovním poměru, ale které „našel“ (podle svědka K. se jednalo o skupiny pracovníků ze Slovenska), což mohl nasvědčovat, že šlo o tzv. práci na černo,
- oproti své obvyklé praxi vystavoval pan S. žalobci faktury vždy na počítači,
- ke konci roku 2010 pan S. ukončil podnikatelskou činnost a přesto až do května 2011 vystavoval žalobci faktury.

Žalobce neunesl své břemeno tvrzení a důkazní o tom, že při spolupráci s dodavatelem Sivákem nedocházelo k žádným nestandardnostem. Žalobce nenabídl žádný důkaz, kterým by prokázal, že přijal taková opatření, aby zabránil své účasti na daňovém podvodu.

Žalobce ve svém vyjádření ze dne 28. 8. 2015 navrhl žalovanému k provedení řadu důkazů především ve formě výsledku označených svědků. Žalovaný tyto důkazy neprovedl, neboť nemohly ničeho přinést ohledně zjištěného skutkového stavu. Objasnění okolností

rekonstrukce penzionu a dodavatelských prací žalobcem nasmlouvaných subdodavatelů nemohlo nikterak přispět k objasnění skutkového stavu věci ve vztahu k tomu, že některé transakce uvnitř řetězce byly zasaženy daňovým podvodem. Stejně tak výslech pana M. a K. k pracím, které prováděl pan S., byl zcela nadbytečný, neboť samotné provedení prací panem S. nebylo v odvolacím řízení již zpochybňováno. Žalobce nenabídl žádné důkazy k prokázání toho, že přijal rozumná opatření, aby nedošlo k jeho účasti na daňovém podvodu. Argumentaci, kterou v tomto směru žalobce ve vyjádření předestřel, žalovaný na str. 15 až 16 napadeného rozhodnutí vypořádal.

Krajský soud uzavírá, že na právním hodnocení věci, které přijal žalovaný a změnil tím právní názor doposud zastávaný správcem daně, nevidí žádného pochybení. Změna právního hodnocení věci byla opodstatněná a byla dostatečně podložena a odůvodněna.

Pokud žalobce závěrem žaloby namítal, že žalovaný porušil § 5 odst. 1 a § 8 odst. 1 a 3 daňového řádu, pak tyto námitky nespojil s žádným konkrétním tvrzením. Podle § 5 odst. 1 daňového řádu platí, že správce daně postupuje při správě daní v souladu se zákony a jinými právními předpisy. Krajský soud neshledal porušení zásady zákonnosti v postupu správce daně ani žalovaného. Stejně tak nemá krajský soud za zjištěné, že by byla porušena zásada volného hodnocení důkazů podle § 8 odst. 1 daňového řádu a zásada materiální pravdy podle § 8 odst. 3 daňového řádu. Při absenci bližšího vymezení porušení uvedených základních zásad daňového řízení se krajský soud uvedenou námitkou dále nezabýval.

Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž

směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 19. července 2017

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka